

☰ Maria Klarskov
☑ Lone Møller-Hansen

Vi er alle både får og hyrder

Kære venner!

Dette er en invitation. Vi vil gerne invitere jer med i vores tanker om, hvad og hvordan kirke skal være. Vi er en gruppe unge mennesker mellem 17 og 30 år, som har fået en drøm, og vi inviterer jer hermed ind i vores forsøg på at bringe den til virkelighed.

Det vil ske i hvert af de seks numre af baptist.dk i 2010.

På vegne af ONE, *Maria Klarskov*

Vores drøm er at se kristne, der lever det, de tror på, og dermed gør Verden til et bedre sted at være. Vores håb er, at kirken bliver relevant for andre end dem, der er medlemmer; at andre end baptister vil græde, hvis Baptistkirken i Danmark ikke er der mere.

Det fællesskab, som drømmen er opstået i, er samlet omkring teenagelejren på Missionsstævnet i Mariager. For tre år siden ændrede BBU måden, lejren blev planlagt på. Inden da arrangerede otte mennesker hele lejren. Alle var med til møder om alt, og vi skulle helst vide lidt om det hele.

Mennesker stod ikke i kø for at hjælpe til. Det var enormt stressende, og allerede dag 3 på lejren i 2007 var der tårer, træthed og opgiveness. Sådan skulle det ikke være!

Gør det, du brænder for

Den nye struktur blev gennemsyret af team-tanken. De, der gerne ville hjælpe til, skulle ikke tage stilling til både økonomi, pynt i caféen og programmet mandag eftermiddag. Vi besluttede os for otte forskellige teams med hvert sit område, café-team, lovsangsteam, aktivitetsteam etc. Mange forskellige mennesker skal involveres, og man skal kun gøre dét, man brænder for.

Det viste sig, at rigtig mange havde lyst til at være med. Der er mange, der brænder for noget!

For at alle de 45 mennesker, der efterhånden blev involveret i planlægningen af teenagelejren ONE, ikke skulle lægge planer i øst og vest, var det nødvendigt at nogle havde overblik og fik brikkerne til at falde på plads. Det var der heldigvis også nogle, der brændte for. Det blev til et koordinationssteam bestående af tre personer.

Begejstring og engagement

Den første lejr i 2008 var en stor succes. Alle ledere og medarbejdere var glade for

at være med hele ugen, og den sidste dag var vi fyldt med begejstring og engagement. Vi glædede os allerede til næste år.

Da strukturen nu var kørt i stilling, var der henimod ONE '09 mere overskud til at tænke i de store perspektiver. Da vi begyndte på planlægningen i oktober 2008, gik det så småt op for os, at det, vi var i gang med, ikke kun handlede om at planlægge en lejr. Næsten 50 unge mennesker på tværs af landet gik frivilligt sammen om at bruge et helt år på at gøre det, som de er skabt til. Det er kirke!

Troen skal have konsekvenser

Siden da har vi fået en masse erfaringer med at lave ONE og dermed kirke. I sommer havde vi besøg af englænderen Mal Calladine, som har været med til at sætte ord på den vision, der er vokset frem hos os.

Visionen for ONE er at opmuntre og praktisk guide unge mennesker til at tjene Gud og gøre den verden, han har skabt, til et bedre sted at være. Det handler om at være noget for de mennesker, vi lever med i hverdagen, og om at vide, at der er andre mennesker, der også kæmper for den verden, som vi er en del af. Som kristne tror vi alle sammen, og vores tro skal have konsekvenser i vores liv. Hver gang vi på en praktisk

» Når dem foran kigger tilbage på mig, ser de et får,
men når dem bagved kigger
frem på mig, ser de en hyrde.
Vi er altså alle både får og
hyrder på samme tid. «

måde viser vores tro i handling, gør vi Guds
ønske for vores verden lidt mere synlig.

Opmuntring til frivillighed

Men hvordan gør vi det? Mal talte i sommer
om, at vi alle er på Vejen. Alle går foran,
bagved og ved siden af nogen. Forrest går
Jesus. Når dem foran kigger tilbage på mig,
ser de et får, men når dem bagved kigger
frem på mig, ser de en hyrde. Vi er altså
alle både får og hyrder på samme tid.

ONE og kirken er stedet, hvor dette
bliver synligt. Ved at sætte vores liv i dette
perspektiv, kan vi begynde at overveje,
hvem i vores hverdag derhjemme vi har
ansvaret for at følge efter, og hvem vi leder
på vej. Vi gør alle begge dele.

Det her gælder ikke bare for teenagelej-
ren One: Gud har et job til os alle, som kun
vi kan gøre. Hvis ikke vi gør det, bliver det
måske ikke gjort. Det er derfor vores drøm
at opmuntre til frivillighed. Hvis din og min
tro skal blive synlig i vores liv, må vi være
villige til at handle på den. Vores liv skal vise
vores tro. Det er klart, at vi ofte kommer til at
fejle og ikke lever op til det, vi egentlig gerne
ville. Og det er helt, som det skal være. Så
længe, man begår fejl, er man på vej et nyt
sted hen. Det er vores drøm, at kirken aldrig
må holde op med at lave fejl. ■

